

Η Κυριακή των Προπατόρων στο Μεσολόγγι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, την Κυριακή των Προπατόρων, 14 Δεκεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Στο ιερό αναλόγιο έψαλλε θαυμάσια η χορωδία της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής Μεσολογγίου «Άγιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης» της Ιεράς Μητροπόλεως, υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Νεκτάριου Δροσοπαναγιώτη, Διευθυντή της Σχολής.

Κατά το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, συνεχίζοντας την ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας, που πραγματεύεται στα κυριακάτικα κηρύγματα του τρέχοντος ιεραποστολικού έτους, αναφέρθηκε στην ανάγνωση του Ευαγγελίου και στις ευχές που προηγούνται, καθώς και στα πολλά μηνύματα που προσφέρει ο λόγος του Θεού στη ζωή των ανθρώπων, αφού το Ιερό Ευαγγέλιο δεν αποτελεί ανθρώπινο κατόρθωμα, αλλά αποκάλυψη και δωρεά.

Ανέφερε τα εξής: «Το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα προέρχεται από την επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τους Κολοσσαείς. Πρόκειται για μια μικρή επιστολή, η οποία είναι πλημμυρισμένη από πίστη και δοξολογία προς τον Κύριο μας Ιησού Χριστό. Συγχρόνως, αποτελεί ύμνο και προς το Ευαγγέλιο του Χριστού.

«Πληροφορηθήκα, γράφει προς τους Κολοσσαείς ο Παύλος, την πίστη σας στον Ιησού Χριστό και την αγάπη σας για όλο τον λαό του Θεού. Τον ευχαριστώ για την ελπίδα σας σε όλα όσα είναι αποθησαυρισμένα για σας στον ουρανό, για τα οποία ακούσατε ήδη από το κήρυγμα του Ευαγγελίου, που περιέχει την αλήθεια και που έφτασε σ' εσάς, όπως και σ' όλο τον κόσμο. Παντού το Ευαγγέλιο καρποφορεί και αυξάνει όπως και στην δική σας Εκκλησία από την ημέρα που ακούσατε και γνωρίσατε πραγματικά την χάρη του Θεού».

Το ίδιο Ιερό Ευαγγέλιο ακούμε και εμείς σε κάθε Θεία Λειτουργία, αμέσως μετά την ανάγνωση της αποστολικής περικοπής. Κι αν οι επιστολές μιλούν για τον Χριστό, εμείς προετοιμαζόμαστε να ακούσουμε τώρα τον ίδιο τον Χριστό. Στη Μικρή Είσοδο υποδεχθήκαμε τον Θεάνθρωπο Κύριο στον κόσμο μας. Τον δεχθήκαμε ως δώρο εξ ουρανού. Γεννήθηκε, μεγάλωσε, ανατράφηκε από τον Ιωσήφ και την Παναγία Μητέρα του, για τριάντα (30) χρόνια όμως, παρέμεινε αφανής. Έφτασε όμως η στιγμή να αποκαλυφθεί στους ανθρώπους ο λυτρωτικός λόγος Του. Έτσι και εμείς, μέσω του ιερέως, ανοίγουμε τώρα το κλειστό Ευαγγέλιο, όπως ήταν μέχρι αυτή την στιγμή, και αναζητούμε στις σελίδες του την δική Του παρουσία.

Μέσα στο Ιερό Βήμα, αμέσως μετά την ανάγνωση του Αποστόλου, ο ιερέας στέκεται μπροστά στην Αγία Τράπεζα, πάνω στην οποία βρίσκεται το Ιερό Ευαγγέλιο και με συγκίνηση διαβάσει την υπεροχή ευχή:

«Λάμψε μέσα στις καρδιές μας, φιλόφιλωπε Δέσποτα το καθαρό φως της θεογνωσίας σου κι άνοιξε τα μάτια του λογισμού μας, για να καταλάβουμε τα ευαγγελικά σου λόγια. Βάλε μέσα μας το φόβο των αγίων εντολών σου, για να καταπατήσουμε όλες τις σαρκικές επιθυμίες και να ζήσουμε ζωή πνευματική, και να φρονούμε και να κάνουμε όσα αρέσουν σε σένα. Γιατί εσύ είσαι ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων μας, Χριστέ ο Θεός, και σένα δοξολογούμε μαζί με τον άναρχο Πατέρα σου και το πανάγιο και αγαθό και ζωοποιό σου Πνεύμα, τώρα και πάντα και στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν».

Αλήθεια, τί ζητάμε από τον Κύριο με αυτήν την ευχή;

Πρώτον, να γεμίσει την καρδιά μας με το καθαρό φως που προέρχεται από την παρουσία Του, όχι μόνον αυτήν την ώρα αλλά και σε κάθε στιγμή της ζωής μας.

Δεύτερον, να διανοίξει τους πνευματικούς οφθαλμούς της ψυχής μας για να προσεγγίσουμε την ουράνια αλήθεια Του, καθώς η συνάντηση με τα υπερκόσμια μηνύματα του Ευαγγελίου δεν αποτελεί ανθρώπινο κατόρθωμα αλλά αποκάλυψη και δωρεά.

Και τρίτον, να μας ενισχύσει, ώστε η παρουσία και ο λόγος Του να μας βοηθήσουν να αλλάξουμε την ζωή μας και να μας οδηγήσουν προς εκείνα τα έργα που είναι σύμφωνα με το θέλημά Του.

Έφτασε, λοιπόν, η ώρα να ακουστούν τα θεία και άγια λόγια του Ιερού Ευαγγελίου. Ο ιερέας βγαίνει από την Ωραία Πύλη με το Ευαγγέλιο ανοιχτό και απευθύνεται προς όλους λέγοντας:

«Σοφία!» Ναι! Όσα θα ακουστούν ξεπερνούν κάθε σχετική ανθρώπινη γνώση και προέρχονται από Εκείνον, την Πηγή της απόλυτης σοφίας, η οποία παραμένει απαρασάλευτη, αιώνια και σωτήρια.

Και συνεχίζει: «Ορθοί!»

Όρθιους μας καλεί ο ιερέας να σταθούμε, όχι μόνο σωματικά αλλά και πνευματικά, έτοιμοι να δεχτούμε με φόβο Θεού αλλά και ανεκλάλητη χαρά τον λόγο του Ευαγγελίου. Κανείς ανθρώπινος λογισμός δεν έχει θέση αυτή την στιγμή στον νου μας. Ο σάλος της καθημερινότητας δίνει την θέση του στην γαλήνη της θείας παρουσίας. Γι' αυτό και ο ιερέας, μόλις προαναγγείλει την ευαγγελική περικοπή, μας ευλογεί, λέγοντας:

«Ειρήνη πάσι». Με αυτή την ευχή, μας καλεί να γαληνέψουμε και να πιστέψουμε πως, σε λίγες στιγμές, θα ακουστεί η απάντηση σε όλες τις αγωνίες και όλους τους φόβους μας.

Και, τέλος, συμπληρώνει: «Πρόσχωμεν!»

Δηλαδή, «Ας προσέξουμε!» Τί να προσέξουμε, άραγε;

Την απάντηση μας την δίνει η παραβολή του Καλού Σπορέα. Σε λίγο καιρό ο Θεός Λόγος θα σπαρθεί. Σε τί έδαφος θα πέσει όμως; Είμαστε έτοιμοι να Του επιτρέψουμε να βγάλει ρίζες στην ψυχή μας ή, με επιπολαιότητα, θα τον αφήσουμε στην επιφάνεια της ζωής μας, χωρίς βάθος, έρμαιο στις σειρήνες αυτού του κόσμου, που, σαν τα πετεινά του ουρανού, θα σπεύσουν να τον αρπάξουν; Είμαστε έτοιμοι να τον προστατέψουμε από τις έννοιες και τις μάταιες απασχολήσεις της καθημερινότητας που, σαν αγκάθια, κινδυνεύει να το πνίξουν; Θα μεταβληθούμε άραγε σε καλή γη που θα προφυλάξει τον σπόρο του λόγου του Θεού και θα μας οδηγήσει στην χαρά της καρποφορίας και της μεταμορφώσεώς μας; Άραγε, στέκεται αυτή την ώρα μπροστά στο Ευαγγέλιο η ψυχή μας θερμή, όπως η αναμμένη φλόγα της λαμπάδας που συνοδεύει πάντα την ανάγνωση του;

Όταν ολοκληρωθεί η ανάγνωση του Ευαγγελίου, ο ψάλτης, εκφράζοντας την χαρά και την ευφροσύνη μας για όσα ακούστηκαν, αναπέμπει δοξολογία: «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!»

Τί άλλους λόγους να βρούμε για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για αυτή την θεία επίσκεψη; Πώς αλλιώς να ανταποδώσουμε αυτή την θεία δωρεά του θείου λόγου; Μόνον με αυτή την μικρή δοξολογία τολμούμε να ανταποδώσουμε το ελάχιστο στα μεγαλεία που μόλις ακούσαμε.

Στο σημερινό Ευαγγέλιο, ένας πλούσιος άρχοντας επιθυμεί να μοιραστεί τα πλούτη και την χαρά του με τους φίλους του. Ανοίγει το σπίτι του και στρώνει πλούσιο τραπέζι. Χαρά δεν του δίνει η περιουσία του αλλά η σχέση του με τους ανθρώπους που γνωρίζει. Κι όμως! Κανείς δεν φαίνεται να εκτιμά την διάθεση της προσφοράς του. Με προφάσεις και δικαιολογίες, ο ένας μετά τον άλλον, αρνούνται την πρόσκληση. Ασήμαντες βιοτικές μέριμνες γίνονται η αιτία να στερηθούν την

μεγάλη ευεργεσία. Και τότε, ο άρχοντας ανοίγεται σε όλο τον κόσμο και καλεί τους πάντες.

Σε κάθε Θεία Λειτουργία, το Ευαγγέλιο αποτελεί τη δική μας προσωπική πρόσκληση για ένα πανηγύρι ζωής που ξεκινάει από το «τώρα» και καταλήγει στην αιωνιότητα. Όλα είναι έτοιμα, όλα είναι διαθέσιμα· ένα μόνο πράγμα απομένει: η δική μας ανταπόκριση. Εάν προσφέρουμε την καρδιά μας στον Χριστό και είμαστε διαρκώς πρόθυμοι να ακούσουμε τον λόγο Του, είναι βέβαιο πως, με χαρά και ευγνωμοσύνη, θα συνειδητοποιούμε όλο και περισσότερο το μέγεθος των δωρεών Του. Εάν η καρδιά μας απελευθερωθεί από τους φθαρτούς επίγειους θησαυρούς και αναζητήσει τους επουράνιους, οι οποίοι, ούτε κλέβονται ούτε φθείρονται, είναι βέβαιο πως η ζωή μας, παρά τις δυσκολίες, δεν θα χάσει ποτέ την γαλήνη της και την χαρά της. Κάθε φορά που το Ευαγγέλιο χτυπά την πόρτα της καρδιάς μας, ας είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε όπως η Υπεραγία Θεοτόκος απάντησε στην δίκη της πρόσκληση: *«Ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου!»*.

